"ମିଠେ ବଚ୍ଚେ- ପ୍ରାଣ ରକ୍ଷକ ପ୍ରାଣେଶ୍□ର ବାବା ଆସିଛନ୍ତି, ତୁମ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ଜ୍ଞାନର ମିଠା ମୁରଲୀ ଶୁଣାଇ ପ୍ରାଣ ରକ୍ଷା କରିବାକୁ "

ପ୍ରଶ୍ନ**:-** କେଉଁ ନିଶ୍ଚୟ ଭାଗ୍ୟବାନ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ହିଁ ହୋଇଥାଏ?

ଉତ୍ତର**:-** ଆମର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଭାଗ୍ୟ ଗଢ଼ିବାକୁ ବାବା ନିଜେ ଆସିଛନ୍ତି । ବାବାଙ୍କଠାରୁ ଆମକୁ ଭକ୍ତିର ଫଳ ମିଳୁଛି । ମାୟା କାଟି ଦେଇଥିବା ଡେଣା ପୁନଃ ଦେଇ, ନିଜ ସହିତ ଘରକୁ ଫେରାଇ ନେବା ପାଇଁ ବାବା ଆସିଛନ୍ତି । ଏହି ନିଶ୍ଚୟ ଭାଗ୍ୟବାନ ପିଲାମାନଙ୍କର ହୋଇଥାଏ ।

ଗୀତ**:-** ୟହ କୌନ୍ ଆଜ ଆୟା ସବେରେ......

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ସକାଳୁ ସକାଳୁ କିଏ ଆସି ମୁରଲୀ ବଜାଉଛନ୍ତି? ଦୁନିଆ ତ ବିଲ୍‌କୁଲ୍ ଘୋର ଅନ୍ଧକାରରେ ରହିଛି । ତୁମେ ବର୍ତ୍ତମାନ ମୁରଲୀ ଶୁଣୁଛ - ଜ୍ଞାନ ସାଗର, ପତିତ ପାବନ ପ୍ରାଣେଶ୍□ର ବାବାଙ୍କଠାରୁ । ସେ ହେଉଛନ୍ତି ପ୍ରାଣ ରକ୍ଷକ ଈଶ୍□ର । କହନ୍ତି ନା ହେ ଈଶ୍□ର ଏହି ଦୁଃଖରୁ ରକ୍ଷା କର । ସେମାନେ ସ୍ଥୂଳ ସହଯୋଗ ମାଗିଥାନ୍ତି । ଏବେ ତୁମ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ବେହଦ ଅର୍ଥାତ୍ ଅସୀମ ସହଯୋଗ ମିଳୁଛି କାରଣ ବେହଦର ପିତା ଅଟନ୍ତି ନା । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଆତ୍ମା ଗୁପ୍ତ, ବାବା ମଧ୍ୟ ଗୁପ୍ତ । ଯେତେବେଳେ ପିଲାଙ୍କ ଶରୀର ଦୃଶ୍ୟମାନ ହେଉଛି ବାବା ମଧ୍ୟ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ହେଉଛନ୍ତି । ଆତ୍ମା ଗୁପ୍ତ ତେଣୁ ବାବା ମଧ୍ୟ ଗୁପ୍ତ । ତୁମେମାନେ ଜାଣିଛ ବାବା ଆସିଛନ୍ତି, ଆମକୁ ବେହଦର ବର୍ସା ଦେବା ପାଇଁ । ତାଙ୍କର ମତ ହେଉଛି ଶ୍ରୀମତ । ସର୍ବଶାସ୍ତ୍ରମୟୀ ଶିରୋମଣୀ ଗୀତା ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଅଟେ କେବଳ ସେଥିରେ ନାମ ବଦଳାଇ ଦେଇଛନ୍ତି । ଏବେ ତୁମେ ଜାଣିଛ ଶ୍ରୀମତ ଭଗବାନଉବାଚ ଅଟେ ନା । ଏହା ମଧ୍ୟ ବୁଝିଯାଇଛ - ଭ୍ରଷ୍ଟାଚାରୀଙ୍କୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠାଚାରୀ କରିବା ବାଲା ଏକମାତ୍ର ବାବା ଅଟନ୍ତି । ସେ ହିଁ ନରରୁ ନାରାୟଣ କରୁଛନ୍ତି । ସତ୍ୟ-ନାରାୟଣଙ୍କ କଥା ବି ରହିଛି । ଗାୟନ କରନ୍ତି ଅମର କଥା, ଅମରପୁରୀର ମାଲିକ ବନିବାର ଅଥବା ନରରୁ ନାରାୟଣ ବନିବାର କଥା । କଥା ତ ଗୋଟିଏ । ଏହା ମୃତ୍ୟୁଲୋକ ଅଟେ । ଭାରତ ଅମରପୁରୀ ଥିଲା - ଏହା କାହାକୁ ଜଣା ନାହିଁ । ଏହା ଅମର ବାବା ଭାରତବାସୀମାନଙ୍କୁ ଶୁଣାଇଛନ୍ତି । ଜଣେ ପାର୍ବତୀ ବା ଜଣେ ଦ୍ରୌପଦୀ ନୁହଁନ୍ତି । ଏହା ତ ବହୁତ ପିଲାମାନେ ଶୁଣୁଛନ୍ତି । ଶିବବାବା ଶୁଣାଉଛନ୍ତି ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଦ୍□ାରା । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଦ୍□ାରା ମିଠା ମିଠା ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଉଛି । ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି, ପିଲାମାନଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚିତ ଆତ୍ମ ଅଭିମାନୀ ହେବାର ଅଛି । ବାବା ହିଁ କରିପାରିବେ । ଦୁନିଆରେ ଜଣେ ହେଲେ ବି ମନୁଷ୍ୟ ନାହାନ୍ତି ଯାହାଙ୍କୁ ଆତ୍ମାର ଜ୍ଞାନ ଥିବ । ଯଦି ଆତ୍ମାର ଜ୍ଞାନ ନାହିଁ ତେବେ ପରମପିତା ପରମାତ୍ମାଙ୍କ ଜ୍ଞାନ କିପରି ହୋଇପାରିବ । କହିଦେଉଛନ୍ତି ଆତ୍ମା ହିଁ ପରମାତ୍ମା । ସାରା ଦୁନିଆ କେତେ ବଡ଼ ଭୁଲ୍‌ରେ ଫସି ଯାଇଛି । ବର୍ତ୍ତମାନ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର ବୁଦ୍ଧି କିଛି କାମର ନୁହେଁ । ନିଜର ବିନାଶ ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତି କରୁଛନ୍ତି । ତୁମ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏହା କୌଣସି ନୂଆ କଥା ନୁହେଁ । ଜାଣିଛ ଡ୍ରାମାନୁସାରେ ସେମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ପାର୍ଟ ରହିଛି, ଡ୍ରାମାର ବନ୍ଧନରେ ସମସ୍ତେ ବାନ୍ଧି ହୋଇ ରହିଛନ୍ତି ।

ଆଜିକାଲି ଦୁନିଆରେ ବହୁତ ହଙ୍ଗାମା ହେଉଛି । ଏବେ ତୁମମାନଙ୍କର ବିନାଶ କାଳେ ପ୍ରୀତି ବୁଦ୍ଧି, ଯିଏ ବାବାଙ୍କଠାରୁ ବିପରୀତ ବୁଦ୍ଧି, ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବିନଶ୍ୟନ୍ତି ବୋଲି ଗାୟନ ରହିଛି । ଏବେ ଏହି ଦୁନିଆକୁ ବଦଳିବାର ଅଛି । ଏହା ମଧ୍ୟ ଜାଣିଛ ବାସ୍ତବରେ ମହାଭାରତ ଲଢ଼େଇ ଲାଗିଥିଲା, ବାବା ରାଜଯୋଗ ଶିଖାଇଥିଲେ । ଶାସ୍ତ୍ରରେ ତ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିନାଶ ଲେଖିଦେଇଛନ୍ତି । ପରନ୍ତୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିନାଶ ତ' ହେବାର ନାହିଁ, ତାହା ହେଲେ ତ ପ୍ରଳୟ ହୋଇଯିବ । କେହି ମନୁଷ୍ୟ ବି ରହିବେ ନାହିଁ କେବଳ ୫ ତତ୍ତ୍□ ରହିଯିବ । କିନ୍ତୁ ଏପରି ତ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ପ୍ରଳୟ ହୋଇଗଲେ ପୁଣି ମନୁଷ୍ୟ କୁଆଡୁ ଆସିବେ । ଦେଖାନ୍ତି କୃଷ୍ଣ ଆଙ୍ଗୁଠି ଚୁଚୁମି ଚୁଚୁମି ସାଗରରେ ଅଶ୍□ତଥ୍ ପତ୍ରରେ ଆସିଲେ । ବାଳକ ଏପରି କିପରି ଆସିପାରିବ । ଶାସ୍ତ୍ରରେ ଏହିପରି କଥା ସବୁ ଲେଖି ଦେଇଛନ୍ତି ଯେ ନ ପଚାରିଲେ ଭଲ । ଏବେ ତୁମ କୁମାରୀମାନଙ୍କ ଦ୍□ାରା ବିଦ୍□ାନ, ଭୀଷ୍ମ ପିତାମହ ଆଦିଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଜ୍ଞାନବାଣ

ଲାଗିବ । ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଭବିଷ୍ୟତରେ ଆସିବେ । ଯେତେ ଯେତେ ତୁମେ ସେବାରେ ଆଗକୁ ବଢ଼ିବ, ବାବାଙ୍କ ପରିଚୟ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଦେବ, ସେତେ ତୁମର ପ୍ରଭାବ ପଡ଼ିବ । ହଁ, ବିଘ୍ନ ବି ପଡ଼ିବ । ଏହାର ଗାୟନ ମଧ୍ୟ ରହିଛି, ଏହି ଜ୍ଞାନ ଯଜ୍ଞରେ ଆସୁରୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ବହୁତ ବିଘ୍ନ ପଡିଥାଏ । ତୁମେ ଶିଖାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଜ୍ଞାନ ଓ ଯୋଗ ବାବା ହିଁ ଶିଖାଉଛନ୍ତି । ସଦ୍‌ଗତିଦାତା ଏକମାତ୍ର ବାବା ହିଁ ଅଟନ୍ତି । ସେ ହିଁ ପତିତମାନଙ୍କୁ ପାବନ କରୁଛନ୍ତି, ତେବେ ନିଶ୍ଚିତ ପତିତମାନଙ୍କୁ ହିଁ ଜ୍ଞାନ ଦେବେ ନା । ବାବାଙ୍କୁ କେବେ ସର୍ବବ୍ୟାପୀ ମାନି ହେବ କି! ତୁମେମାନେ ବୁଝୁଛ ଆମେ ପାରସବୁଦ୍ଧି ହୋଇ ପାରସନାଥ ହେଉଛୁ । ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଅନେକାନେକ ମନ୍ଦିର ନିର୍ମାଣ କରିଛନ୍ତି । ପରନ୍ତୁ ସେମାନେ କିଏ, କ’ଣ କରି ଯାଇଛନ୍ତି, ଏହାର ଅର୍ଥ ବୁଝୁନାହାଁନ୍ତି । ପାରସନାଥଙ୍କ ମନ୍ଦିର ମଧ୍ୟ ଅଛି । ଭାରତ ପାରସପୁରୀ ଥିଲା । ସୁନା, ହୀରା ରତ୍ନର ମହଲ ଥିଲା । ଯେପରି କାଲିର କଥା । ସେମାନେ ତ’ କେବଳ ଗୋଟିଏ ସତ୍ୟଯୁଗକୁ ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ବର୍ଷ ବୋଲି କହିଦେଉଛନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ସାରା ଡ୍ରାମା ହିଁ ୫୦୦୦ ବର୍ଷର, ସେଥିପାଇଁ କୁହାଯାଏ, ଆଜି ଭାରତ କ’ଣ ଅଛି, କାଲିର ଭାରତ କ’ଣ ଥିଲା । ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ବର୍ଷ ତ କାହାର ସ୍ମୃତିରେ ରହିପାରିବ ନାହିଁ । ତୁମ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ଏବେ ସ୍ମୃତି ମିଳିଛି । ଜାଣିଛ ଏହା ୫୦୦୦ ବର୍ଷର କଥା । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଯୋଗଯୁକ୍ତ ହୁଅ । ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ଭାବି ବାବାଙ୍କୁ ୟାଦ କର । ଏହା ଜ୍ଞାନ ହେଲା ନା । ସେମାନେ ତ ହେଲେ ହଠଯୋଗୀ । ଆସନ ପ୍ରାଣାୟମ ଆଦି କରୁଛନ୍ତି । କ’ଣ କ’ଣ ସବୁ କରୁଛନ୍ତି । ତୁମେ ମାତାମାନେ ତ ଏପରି କରିପାରିବ ନାହିଁ । ବସି ବି ପାରିବ ନାହିଁ । ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ ଅନେକ ଚିତ୍ର ରହିଛି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମିଠେ ବଚ୍ଚେ ତୁମକୁ ଏସବୁ କରିବା କିଛି ଦରକାର ନାହିଁ । ସ୍କୁଲ୍‌ରେ ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀମାନେ ନିୟମ ପ୍ରମାଣେ ତ ବସନ୍ତି । ବାବା ତାହା ମଧ୍ୟ କହୁନାହାଁନ୍ତି । ଯେପରି ଚାହୁଁଛ ସେପରି ବସ, ବସି ବସି ଥକିଗଲେ ଶୋଇଯାଅ । ବାବା କୌଣସି କଥାରେ ମନା କରୁନାହିଁନ୍ତି । ଏହା ବିଲ୍‌କୁଲ୍ ସହଜରେ ବୁଝିବା କଥା । ଏଥିରେ କଷ୍ଟର କିଛି କଥା ନାହିଁ । କେତେ ବି ବେମାର ହୋଇଥାଅ, ହୋଇପାରେ ଶୁଣୁ ଶୁଣୁ ଶିବବାବାଙ୍କ ୟାଦରେ ରହି ପ୍ରାଣ ଶରୀରରୁ ବାହାରିଯିବ । ଗାଇଥାଆନ୍ତି ନା - ଗଙ୍ଗାଜଳ ମୁଖରେ ଥିବ.....ସେତେବେଳେ ପ୍ରାଣ ଶରୀରରୁ ବାହାରୁ । ତାହା ସବୁ ତ ହେଲା ଭକ୍ତିମାର୍ଗର କଥା । ବାସ୍ତବରେ ଏହା ଜ୍ଞାନ ଅମୃତର କଥା । ତୁମେ ଜାଣିଛ । ସତରେ ଏହିପରି ପ୍ରାଣ ଶରୀରରୁ ବାହାରିଯିବ । ତୁମେ ସନ୍ତାନମାନେ ଯେତେବେଳେ ଘରୁ ଆସୁଛ ସେତେବେଳେ ମୋତେ ଛାଡି ଚାଲି ଆସୁଛ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ତୁମ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନିଜ ସାଥିରେ ନେଇଯିବି, ମୁଁ ଆସିଛି ହିଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଘରକୁ ନେଇ ଯିବା ପାଇଁ ତୁମେ ନା ନିଜ ଘରକୁ ଜାଣିଛ ନା ଆତ୍ମାକୁ ଜାଣିଛ । ମାୟା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ଡେଣା କାଟି ଦେଇଛି ସେଥିପାଇଁ ତମୋପ୍ରଧାନ ହେବା କାରଣରୁ ଆତ୍ମା ଉଡ଼ି ପାରୁନାହିଁ । ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସତ୍ତ୍□ପ୍ରଧାନ ହୋଇନାହିଁ ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶାନ୍ତି-ଧାମ କିପରି ଯାଇପାରିବ । ଏହା ବି ଜାଣିଛ ଡ୍ରାମା ଅନୁସାରେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ତମୋପ୍ରଧାନ ହେବାକୁ ହିଁ ପଡିବ । ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟରେ ସାରା ବୃକ୍ଷ ଜଡ଼ଜଡ଼ୀଭୂତ ହୋଇଯାଇଛି । ଏଠାରେ କାହାର ସତ୍ତ୍□ପ୍ରଧାନ ଅବସ୍ଥା ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ଆତ୍ମା ଏଠାରେ ପବିତ୍ର ହୋଇଗଲେ ଆଉ ଏଠାରେ ରହିପାରିବ ନାହିଁ, ଉପରକୁ ଚାଲିଯିବ । ସମସ୍ତେ ମୁକ୍ତି ପାଇଁ ଭକ୍ତି କରୁଛନ୍ତି । ପରନ୍ତୁ କେହି ବି ଫେରିଯାଇ ପାରିବେ ନାହିଁ । ନିୟମ ଏପରି ନାହିଁ । ବାବା ଏହିସବୁ ରହସ୍ୟ ବସି ବୁଝାଉଛନ୍ତି - ଧାରଣା କରିବା ପାଇଁ । ତଥାପି ମୁଖ୍ୟ କଥା ହେଉଛି ବାବାଙ୍କୁ ୟାଦ କରିବା, ସ୍□ଦର୍ଶନ ଚକ୍ରଧାରୀ ହେବା । ବୀଜ ଅର୍ଥାତ୍ ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇଲେ ସାରା ବୃକ୍ଷ ବୁଦ୍ଧିରେ ଆସିଯାଉଛି । ତୁମେ ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡରେ ସବୁ ଜାଣିଯାଉଛ । ଦୁନିଆରେ କେହି ଜାଣିନାହାନ୍ତି - ମନୁଷ୍ୟ ସୃଷ୍ଟିର ବୀଜରୂପ ସମସ୍ତଙ୍କର ଏକ ପିତା ହିଁ ଅଟନ୍ତି । କୃଷ୍ଣ ଭଗବାନ ନୁହଁନ୍ତି । କୃଷ୍ଣଙ୍କୁ ଶ୍ୟାମ-ସୁନ୍ଦର କୁହାଯାଏ । ଏପରି ନୁହେଁ କି ତକ୍ଷକ ବୋଲି କୌଣସି ସର୍ପର ଦଂଶନରେ କଳା ହୋଇଗଲେ । କାମ ଚିତା ଉପରେ ଚଢ଼ି ମନୁଷ୍ୟ ତ କଳା ହୁଅନ୍ତି । ରାମଙ୍କୁ ବି କଳା ଦେଖାନ୍ତି, ତେବେ ତାଙ୍କୁ କିଏ ଦଂଶନ କଲା! କିଛି ବି ବୁଝୁନାହାଁନ୍ତି । ତଥାପି ବି ଯାହାଙ୍କ ଭାଗ୍ୟରେ ଅଛି, ନିଶ୍ଚୟ ହୋଇଛି ତେବେ ନିଶ୍ଚିତ ବାବାଙ୍କ ଠାରୁ ବର୍ସା ପାଇବେ । ନିଶ୍ଚୟ ନ ହେଲେ କେବେ ହେଲେ ବି ବୁଝିବେ ନାହିଁ । ଯଦି ଭାଗ୍ୟରେ ନାହିଁ ତେବେ ପୁରୁଷାର୍ଥ ବି କିପରି କରିବେ । ଭାଗ୍ୟରେ ନ ଥିଲେ ଏପରି ବସନ୍ତି ଯେପରି କିଛି ବୁଝୁ ନାହାଁନ୍ତି । ଏତିକି ବି ନିଶ୍ଚୟ ନାହିଁ ଯେ ବାବା ଆସିଛନ୍ତି ବେହଦର ବର୍ସା ଦେବାକୁ । ଯେପରି କେହି ନୂଆ ଲୋକ ମେଡିକାଲ୍ କଲେଜ୍‌ରେ ଯାଇ ବସିଲେ କ’ଣ ବୁଝିବେ, କିଛି ବି ବୁଝିପାରିବେ ନାହିଁ । ଏଠାରେ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି ଆସି ବସୁଛନ୍ତି । ଏହି ଅବିନାଶୀ ଜ୍ଞାନର ବିନାଶ ହୁଏ ନାହିଁ । ସେମାନେ ପୁଣି ଆସି କ’ଣ କରିବେ । ରାଜଧାନୀ ସ୍ଥାପନ ହେଉଛି ତେବେ ଚାକର, ସେବକ, ପ୍ରଜା, ପ୍ରଜାଙ୍କର ଚାକର ସମସ୍ତେ ଦରକାର ନା । ଆଗକୁ ଗଲେ କିଛି ପଢ଼ିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିବେ ପରନ୍ତୁ କଷ୍ଟକର କାରଣ ସେତେବେଳେ ବହୁତ ହଙ୍ଗାମା ହେବ । ଦିନକୁ ଦିନ ତୋଫାନ ବଢ଼ିଚାଲିବ

। ଏତେ ସେଣ୍ଟର୍ ଅଛି ଚାହିଁଲେ କେହି ଆସି ଭଲ ଭାବରେ ବୁଝିପାରିବେ । ଏହା ବି ଲେଖାଯାଇଛି - ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଦ୍□ାରା ସ୍ଥାପନା । ବିନାଶ ବି ସମ୍ମୁଖରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ । ବିନାଶ ତ ନିଶ୍ଚିତ ହେବ । କହୁଛନ୍ତି ଜନ୍ମ କମ୍ ହେଉ । ପରନ୍ତୁ ବୃକ୍ଷର ବୃଦ୍ଧି ତ ହେବ ହିଁ ହେବ । ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବାବା ଅଛନ୍ତି, ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସବୁ ଧର୍ମାତ୍ମା ମାନଙ୍କୁ ଏଠାକୁ ଆସିବାର ହିଁ ଅଛି । ଯେତେବେଳେ ଯିବାର ସମୟ ହେବ ସେତେବେଳେ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ଆସିବା ବନ୍ଦ ହୋଇଯିବ । ଏବେ ତ' ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଆସିବାର ଅଛି, ପରନ୍ତୁ ଏକଥା କେହି ବୁଝୁନାହାନ୍ତି । କହୁଛନ୍ତି ମଧ୍ୟ ଭକ୍ତଙ୍କ ରକ୍ଷକ ଭଗବାନ । ତେବେ ନିଶ୍ଚିତ ଭକ୍ତମାନଙ୍କ ଉପରକୁ ବିପଦ ଆସୁଛି । ରାବଣ ରାଜ୍ୟରେ ସମସ୍ତେ ବିଲ୍କୁଲ୍ ପାପାତ୍ମା ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି । କଳିଯୁଗ ଅନ୍ତରେ ରାବଣ ରାଜ୍ୟ, ସତ୍ୟଯୁଗ ଆଦିରେ ରାମରାଜ୍ୟ । ବର୍ତ୍ତମାନ ସମସ୍ତେ ଆସୁରୀ ରାବଣ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଅଟନ୍ତି ନା । କହୁଛନ୍ତି ଅମୁକ ସ୍□ର୍ଗବାସୀ ହେଲେ, ଏହାର ଅର୍ଥ ବର୍ତ୍ତମାନ ନର୍କ ଅଟେ । ସ୍□ର୍ଗବାସୀ ହେଲେ, ଏହା ତ ଭଲ କଥା । ତେବେ ଏଠାରେ ସେତେବେଳେ ନିଶ୍ଚିତ ନର୍କବାସୀ ଥିଲେ । ଏହା ବି ବୁଝୁନାହାଁନ୍ତି ଯେ ଆମେ ନର୍କବାସୀ ଅଟୁ । ତୁମେ ଏବେ ବୁଝୁଛ ବାବା ଆସି ସ୍□ର୍ଗବାସୀ କରିବେ । ଗାଇଥାଆନ୍ତି ମଧ୍ୟ ହେଭେନ୍ଲୀ ଗଡ୍ ଫାଦର୍ ଅର୍ଥାତ୍ ସ୍□ର୍ଗ ସ୍ଥାପନକାରୀ ଈଶ୍□ରୀୟ ପିତା । ସେ ହିଁ ଆସି ସ୍□ର୍ଗ ସ୍ଥାପନ କରିବେ । ସମସ୍ତେ ଗାଉଛନ୍ତି ପତିତ ପାବନ ସୀତାରାମ । ଆମେ ପତିତ ହୋଇ ଯାଇଛୁ, ଆପଣ ଆମକୁ ପାବନ କରିବେ । ସେମାନେ ସବୁ ଭକ୍ତିମାର୍ଗର ସୀତା ଅଟନ୍ତି । ବାବା ହେଉଛନ୍ତି ରାମ । କାହାକୁ ସିଧା କହିଲେ ମାନୁ ନାହାଁନ୍ତି । ରାମଙ୍କୁ ଡାକୁଛନ୍ତି । ଏବେ ତୁମ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ବାବା ତୃତୀୟ ନେତ୍ର ଦେଇଛନ୍ତି । ତୁମେ ଯେପରିକି ଅଲଗା ଦୁନିଆର ହୋଇଯାଇଛ ।

ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ଏବେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚିତ ତମୋପ୍ରଧାନ ହେବାର ଅଛି, ତେବେ ତ ବାବା ଆସି ସତୋପ୍ରଧାନ କରିବେ । ବାବା କେତେ ଭଲ ଭାବରେ ବସି ବୁଝାଉଛନ୍ତି । କହୁଛନ୍ତି ତୁମେ ନିଜ ଚାକିରୀ ବି କର କେବଳ ଗୋଟିଏ କଥା ମନେରଖ - ବାବାଙ୍କୁ ୟାଦ କର । ସତୋପ୍ରଧାନ ହେବାର ରାସ୍ତା ଅନ୍ୟ କେହି ବତାଇ ପାରିବେ ନାହିଁ । ସମସ୍ତଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସର୍ଜନ ଏକ ହିଁ ଅଟନ୍ତି । ସେ ହିଁ ଆସି ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ଇଞ୍ଜେକ୍ସନ୍ ଲଗାଉଛନ୍ତି, କାହିଁକି ନା ଆତ୍ମା ତମୋପ୍ରଧାନ ହୋଇଯାଇଛି । ବାବାଙ୍କୁ ଅବିନାଶୀ ସର୍ଜନ କୁହାଯାଏ । ଆତ୍ମା ଅବିନାଶୀ, ପରମାତ୍ମା ବାବା ମଧ୍ୟ ଅବିନାଶୀ ଅଟନ୍ତି । ଏବେ ଆତ୍ମା ସତୋପ୍ରଧାନରୁ ତମୋପ୍ରଧାନ ହୋଇଛି, ତାକୁ ଇଞ୍ଜେକ୍ସନ୍ ଦରକାର । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ପିଲାମାନେ ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ନିଶ୍ଚୟ କର ଏବଂ ବାବାଙ୍କୁ ୟାଦ କର । ବୁଦ୍ଧିଯୋଗ ଉପରେ ଲଗାଅ ତେବେ ସ୍□ିଟ୍ ହୋମ୍କୁ ଚାଲିଯିବ । ତୁମ ବୁଦ୍ଧିରେ ଅଛି ଏବେ ଆମକୁ ନିଜ ସ୍□ିଟ୍ ସାଇଲେନ୍ସ ହୋମ୍କୁ ଯିବାର ଅଛି । ଆଚ୍ଛା!

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହଭରା ସ୍ମୃତି ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର **:—**

(୧) ଜ୍ଞାନ ଓ ଯୋଗ ଦ୍□ାରା ବୁଦ୍ଧିକୁ ପାରସ କରିବାର ଅଛି । କେତେ ବି ବେମାର ହୋଇଥାଅ, କଷ୍ଟ ହେଉ, ସେଥିରେ ମଧ୍ୟ ଏକ ବାବାଙ୍କର ୟାଦ ରହୁ ।

(୨) ନିଜର ଉଚ୍ଚ ଭାଗ୍ୟ ଗଢ଼ିବା ପାଇଁ ପୁରା ପୁରା ନିଶ୍ଚୟବୁଦ୍ଧି ହେବାକୁ ପଡିବ । ବୁଦ୍ଧିଯୋଗ ନିଜର ସ୍□ିଟ୍ ସାଇଲେନ୍ସ ହୋମ୍ରେ ଲଗାଇବାକୁ ହେବ ।

ବରଦାନ**:-** ତ୍ରିକାଳଦର୍ଶୀର ହୋଇ ବ୍ୟର୍ଥ ସଂକଳ୍ପ ବା ସଂସ୍କାରକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରୁଥିବା ବିଶ୍□ କଲ୍ୟାଣକାରୀ ଭବ ।

ଯେତେବେଳେ ତୁମେମାନେ ମାଷ୍ଟର ତ୍ରିକାଳଦର୍ଶୀ ହୋଇ ସଂକଳ୍ପକୁ କର୍ମରେ ପରିଣତ କରିବ ସେତେବେଳେ କୌଣସି ବି କର୍ମ ବ୍ୟର୍ଥ ହେବ ନାହିଁ । ଏହିଭଳି ବ୍ୟର୍ଥକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରି ସମର୍ଥ ସଂକଳ୍ପ ଏବଂ ସମର୍ଥ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ହିଁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସ୍ଥିତି କୁହାଯାଏ । କେବଳ ନିଜର

ବ୍ୟର୍ଥ ସଂକଳ୍ପ ଗୁଡିକୁ ବା ବିକର୍ମ ଗୁଡିକୁ ଭସ୍ମ କରିବାର ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ଶକ୍ତି ସ୍□ରୂପ ହୋଇ ସାରା ବିଶ୍□ର ବିକର୍ମର ବୋଝକୁ ହାଲୁକା କରିବାର ତଥା ଅନେକ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ବ୍ୟର୍ଥ ସଂକଳ୍ପ ଗୁଡିକୁ ସମାପ୍ତ କରିବାର ଗତିବିଧିକୁ ଏବେ ଆହୁରି ତୀବ୍ର ବେଗରେ କର, ତେବେ କୁହାଯିବ ବିଶ୍□ କଲ୍ୟାଣକାରୀ ।

ସ୍ଲୋଗାନ**:-** ୍:- ଯଦି ନଷ୍ଟୋମୋହା ହେବାକୁ ଚାହୁଁଛ ତେବେ ସେବା ଅର୍ଥେ ସ୍ନେହ ରଖ, ସ୍□ାର୍ଥ ପାଇଁ ନୁହେଁ ।

*** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ***

ମାତେଶ୍□ରୀଜୀଙ୍କ ଅମୂଲ୍ୟ ମହାବାକ୍ୟ:- “ଜ୍ଞାନ ଓ ଯୋଗର ତୁଳନା”

ଯୋଗ ଓ ଜ୍ଞାନ ଦୁଇଟି ଶବ୍ଦ, ଯୋଗ ପରମାତ୍ମାଙ୍କ ୟାଦକୁ କୁହାଯାଏ । ଅନ୍ୟ କାହାର ୟାଦର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଯୋଗ ଶବ୍ଦ ଆସେ ନାହିଁ । ଗୁରୁମାନେ ଯାହା ବି ଯୋଗ ଶିଖାଇଥାଆନ୍ତି, ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ପରମାତ୍ମାଙ୍କ ସହ ଯୋଗ ଲଗାଇବାକୁ କହିଥାଆନ୍ତି, ପରନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କୁ କେବଳ ପରମାତ୍ମାଙ୍କର ପୁରା ପରିଚୟ ନାହିଁ ସେଥିପାଇଁ ଯୋଗର ପୁରା ସିଦ୍ଧି ମିଳେ ନାହିଁ । ଯୋଗ ଓ ଜ୍ଞାନ ଦୁଇଟିଯାକ ହେଉଛି ବଳ, ଯେଉଁ ଦୁଇଟିର ପୁରୁଷାର୍ଥରେ ଶକ୍ତି ମିଳିଥାଏ ଏବଂ ଆମେ ବିକର୍ମାଜୀତ୍ ହୋଇ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଜୀବନ ଗଢ଼ିଥାଉ । ଯୋଗ ଅକ୍ଷର ତ ସମସ୍ତେ କହିଥାଆନ୍ତି ପରନ୍ତୁ ଯାହା ସହିତ ଯୋଗ ଲଗାଇଥା’ନ୍ତି ପ୍ରଥମେ ତାଙ୍କର ପରିଚୟ ଦରକାର । ଏବେ ଏହି ପରମାତ୍ମାଙ୍କ ପରିଚୟ ବି ଆମକୁ ପରମାତ୍ମାଙ୍କ ଦ୍□ାରା ହିଁ ମିଳୁଛି, ସେହି ପରିଚୟ ଆଧାରରେ ଯୋଗ ଲଗାଇଲେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ସିଦ୍ଧି ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଏ । ଯୋଗ ଦ୍□ାରା ଆମେ ପୁରୁଣା ବିକର୍ମର ବୋଝ ଭସ୍ମ କରିଥାଉ ଓ ଜ୍ଞାନ ଦ୍□ାରା ଜଣାପଡ଼େ କି ଆଗ ପାଇଁ ଆମକୁ କେଉଁ କର୍ମ କରିବାର ଅଛି ଓ କାହିଁକି? ସଂସ୍କାର ହେଉଛି ଜୀବନର ଜଡ଼, ଆତ୍ମା ମଧ୍ୟ ଅନାଦି ସଂସ୍କାରରେ ଗଢ଼ା ହୋଇଛି ପରନ୍ତୁ କର୍ମ ଆଧାରରେ ସେହି ସଂସ୍କାର ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୋଇଚାଲିଥାଏ । ଯୋଗ ଓ ଜ୍ଞାନଦ୍□ାରା ଆତ୍ମାରେ ଶ୍ରେଷ୍ଠତା ଆସିଥାଏ ଏବଂ ଜୀବନରେ ବଳ ଆସିଥାଏ, ପରନ୍ତୁ ଏହି ଦୁଇଟି ଜିନିଷ ପରମାତ୍ମାଙ୍କ ଠାରୁ ମିଳିଥାଏ, କର୍ମବନ୍ଧନରୁ ମୁକ୍ତିର ରାସ୍ତା ମଧ୍ୟ ଆମକୁ ପରମାତ୍ମାଙ୍କ ଦ୍□ାରା ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥାଏ । ଆମେ ବିକର୍ମ କରି ଯେଉଁ କର୍ମବନ୍ଧନ ସୃଷ୍ଟି କରିଛୁ ସେଥିରୁ ମୁକ୍ତ ହେବୁ ଏବଂ ଆଉ ଭବିଷ୍ୟତରେ ଆମର କର୍ମ ବିକର୍ମ ନ ହେଉ, ତେବେ ଏହି ଦୁଇଟିର ବଳ ପରମାତ୍ମାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ଦେଇ ପାରିବେ ନାହିଁ । ଯୋଗ ଓ ଜ୍ଞାନ ଦୁଇଟି ଜିନିଷ ପରମାତ୍ମା ନେଇ ଆସିଥା’ନ୍ତି, ଯୋଗ ଅଗ୍ନିଦ୍□ାରା କରିଥିବା ବିକର୍ମ ଭସ୍ମ କରାନ୍ତି ଏବଂ ଜ୍ଞାନ ଦ୍□ାରା ଭବିଷ୍ୟତ ପାଇଁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ କର୍ମ ଶିଖାନ୍ତି, ଯଦ୍□ାରା କର୍ମ, ଅକର୍ମ ହୁଏ, ତେଣୁ ତ ପରମାତ୍ମା କହୁଛନ୍ତି ଏହି କର୍ମ-ଅକର୍ମ-ବିକର୍ମର ଗତି ବହୁତ ଗୁହ୍ୟ । ଏବେ ତ ଆମ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ଡାଇରେକ୍ଟ ପରମାତ୍ମାଙ୍କର ବଳ ଦରକାର । ଶାସ୍ତ୍ରଗୁଡିକ ଦ୍□ାରା ଏହି ଯୋଗ ଏବଂ ଜ୍ଞାନର ବଳ ମିଳିପାରିବ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ସେହି ସର୍ବଶକ୍ତିବାନ ବଳବାନଙ୍କ ଦ୍□ାରା ହିଁ ବଳ ମିଳିଥାଏ । ନିଜ ଜୀବନର ସଂସ୍କାର ଏବେ ଏପରି କରିବାକୁ ହେବ ଯଦ୍□ାରା ଜୀବନରେ ସୁଖ ମିଳିବ । ତେଣୁ ପରମାତ୍ମା ଆସି ଜୀବନର ଜଡରେ ଶୁଦ୍ଧ ସଂସ୍କାରର ବୀଜ ପକାନ୍ତି, ଯେଉଁ ଶୁଦ୍ଧ ସଂସ୍କାରର ଆଧାରରେ ଆମେ ଅଧାକଳ୍ପ ଜୀବନମୁକ୍ତ ହେବୁ । ଆଚ୍ଛା -

ଅବ୍ୟକ୍ତ ଈଶାରା:- ଏବେ ନିଜର ଦାତା ସ୍□ରୂପକୁ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କର ।

ତୁମ ଭଳି ପୂର୍ବଜ ତଥା ପୂଜ୍ୟ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ, ମାଷ୍ଟର ଶାନ୍ତି ଦେବା, ଶକ୍ତି ଦେବା କହି ମନେପକାଉଛନ୍ତି । ଏହିଭଳି ସମୟରେ ହେ ଶାନ୍ତିଦେବା ଆତ୍ମାମାନେ, ମାଷ୍ଟର ଶାନ୍ତିର ସାଗର, ମାଷ୍ଟର ଶାନ୍ତିର ସୂର୍ଯ୍ୟ ନିଜର ଶାନ୍ତିର କିରଣ, ଶାନ୍ତିର ତରଙ୍ଗକୁ ଦାତାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ଦେବାବାଲା ହୋଇ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଦେଇଚାଲ । ଏହିଭଳି ସେବା କରିବାର ବିଶେଷ ଅଭ୍ୟାସୀ ହୁଅ ।